

خطابه ابراهام لینکلن موقع اهداء آرامگاه برای

شهدای جنگ داخلی : شهر گتیز برگ

هشتاد و هفت سال قبل اجداد ما در این قاره ملت جدیدی بوجود آوردند که نقش آزادی برجین آن رسم شده و شعار آن این بود که : همه مردم مساوی خلق شده اند .

اکنون ما گرفتاریك جنگ بزرگ داخلی شده و مشغول این موضوع هستیم که آیا این ملت یا هرملت دیگری که اینگونه تشکیل شده و باین شعار پایبند باشد قابل دوام خواهد بود یا خیر ؟ ما اکنون در یکی از میدانهای بزرگ جنگ با هم روبرو هستیم و آمده ایم که قسمتی از آن را بآخرین آرامگاه کسانی که برای زنده ماندن ملتشان جان خود را از دست داده اند تخصیص دهیم . رویهمرفته سزاوار و شایسته است که چنین عملی را انجام دهیم .

اما چنانچه با نظر و سیتعتری بنگریم ما نمیتوانیم این زمین را تخصیص دهیم یا آنرا برای این کار تقدیس یا تبریک نمائیم زیرا در حقیقت تخصیص دهندگان این زمین جنگجویان دلیری بوده اند که اکنون مرده یا زنده اند - آری اینکار مقدس و بالاتر از آنست که در حیطه قدرت محدود ما باشد . دنیا بآنچه ما اینجا میگوئیم نه توجه زیادی خواهد کرد و نه مدت زیادی آنرا در خاطر خود ثبت خواهد نمود . اما هرگز کاری را که جنگجویان ما در این نقطه انجام داده اند نمیتواند از یاد ببرد . در واقع ما زنده ما هستیم که باید وجود خود را وقف تکمیل کار ناتمام کسانی بنمائیم که در این نقطه با نهایت مردانگی جنگیده اند و باز نمائیم که باید جسم و روح خود را در این محل بانجام وظیفه خطیری که در پیش داریم تخصیص دهیم و صمیمیت بیشتری نسبت براه و رسی که این کشتگان آخرین درجه وفاداری را بآن ابراز داشتند کسب نمائیم . اینجا ما باید بشدت مصمم گردیم که نگذاریم ثمره کشته شدن اینان بهدربرود که در تحت عنایت پروردگار این ملت از آزادی جدیدی بهره مند شود که حکومت مردم بوسیله مردم از صفحه روزگار محو نگردد .

تاریخ ۱۹ نوامبر ۱۸۶۳ : شهر گتیز برگ

ابراهام لینکلن

ترجمه : ابوطالب صارمی